
Poczałkowo, st. 38, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 47-48

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Pilce, st. 1, gm. Kamieniec Ząbkowicki, woj. wałbrzyskie, AZP 92-26/65 - patrz: wczesne średniowiecze

PNIÓWEK, st. 15, gm. Zamość, woj. zamojskie

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej z okresu halsztackiego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzili w dniach od 9 do 14 listopada mgr Jerzy Kuśnierz i mgr Józef Niedźwiedz. Finansował prywatny inwestor. Pierwszy sezon badań. Badaniami objęto powierzchnię 110 m².

Założono cztery różnej wielkości wykopy i odkryto liczne zabytki kultury pucharów lejkowatych, m.in. fragment toporka kamiennego z obuchem guzikowatym, duże fragmenty trzech naczyń glinianych, fragment glinianego tygielka oraz kamienny rozcieracz. W pobliżu naczyń zlokalizowano także dwa skupiska kamieni ze śladami okopcenia, co sugeruje ich funkcję jako elementów paleniska. Na kulminacji stanowiska odkryto jeden obiekt w formie okrągłej jamy o średnicy około 1 m, w profilu półowalnej, sięgającej do głębokości 65 cm. W obiekcie znaleziono drobne fragmenty wylewu naczynia baniastego(?) kultury łużyckiej. Liczne fragmenty naczyń, w tym fragmenty misy z wylewem zagiętym do środka i fragment wylewu garnka z dookólnym ornamentem paznokciowym należały do kultury łużyckiej z okresu halsztackiego. Ponadto z warstwy ornej pochodzą ułamki naczyń kultury mierzanowickiej. Jeden z nich zdobiony jest odciskami sznura połączonymi z ornamentem stempelkowym. W warstwie kulturowej odkryto również kilka różnej wielkości fragmentów kamieni żarnowych i szlifierskich niezwiązanych z konkretnymi obiektami osadowymi.

Badania nie będą kontynuowane.

POCZAŁKOWO, st. 18, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. włocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych, faza II

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez Lucynę Domańską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 20 m².

Stanowisko Począłkowo 18 odkryte zostało w roku 1980 w czasie badań powierzchniowych. Położone jest w strefie doliny rzeki Tążyny, w odległości około 700 metrów od jej dzisiejszych brzegów. Celem badań było zabezpieczenie stanowiska przed wywiewaniem oraz ustalenie jego relacji względem stanowiska Począłkowo 36.

W efekcie podjętych działań założono jeden sondaż - wykop nr 1, o wymiarach 1 x 20 metrów. Zlokalizowany został na skraju stanowiska w pobliżu stanowiska Począłkowo 36. W czasie eksploracji wykopu nie natrafiono na warstwy kulturowe ani materiał ruchomy, w związku z czym przerwano dalsze badania.

Należy dodać, że w związku z brakiem „materiałnych” efektów eksploracji wykopu 1 postuluje się ponowne rozdzielenie stanowisk 18 i 36 w Począłkowie.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania nie będą kontynuowane.

POCZAŁKOWO, st. 38, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. włocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych, faza III A Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i wrześniu przez Lucynę Domańską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 425 m².

W części zachodniej stanowiska podjęto eksplorację wykopów nr 3-17. Na układ stratygraficzny składa się humus, podglebie oraz całe bezstrukturalne piaski podłoża.

Podstawową jednostką eksploracyjną był wykop o wymiarach 5 x 5 m. W zależności od potrzeb zakładano również sondáže o szerokości 1 metra i zróżnicowanej długości. Eksplorowano warstwami mechanicznymi. Większość materiału ruchomego zarejestrowano w obrębie II w-wy mechanicznej, z kolei obiekty nieruchome rejestrowano z reguły na poziomie III w-wy mechanicznej. Na powierzchni 300 m² zarejestrowano 40 obiektów nieruchomych (dołków posłupowych i jam), 3268 fragmentów ceramiki, 132 krzemienie, 29 wytworów kamiennych (w tym fragment żarna i rozcieracza) oraz 8 fragmentów polepy. Najciekawszym z odkrytych obiektów są pozostałości trapezowatej półziemianki zorientowanej na linii wschód-zachód.

Odkryte założenie należy interpretować jako pozostałości chałupy wraz z obiektami gospodarczymi ludności kultury pucharów lejkowatych z fazy IIIA.

Z kolei w części wschodniej stanowiska zamierzano kontynuować badania rozpoczęte w roku poprzednim. Niestety, na skutek „dzikiego” poboru piasku zniszczeniu uległa ta część stanowiska, w której oczekiwać należało (na podstawie wyników eksploracji zeszłorocznych sondáže - wykopy nr 1 i 2) istnienia kolejnego założenia mieszkalnego. W założonych w tej części stanowiska wykopach (nr 18-21) zarejestrowano jedynie wkopy nowożytnie - zapewne pozostałości kopców do przechowywania warzyw.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania nie będą kontynuowane.

PODŁOZINY, st. 2, gm. Dopniewo, woj. poznańskie, AZP 53-25/58

- neolit/wczesna epoka brązu (dane z KESA)
- wczesne średniowiecze (dane z KESA)
- późne średniowiecze (dane z KESA)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 listopada do 8 grudnia, przez dr. Tomasza Skorupkę (Centrum Badań Archeologicznych przy Fundacji Adama Mickiewicza). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 23,5 ara.

Stanowisko całkowicie zniszczone. Zarejestrowano jedynie dużych rozmiarów wkopy współczesne, w których zalegały śmieci. Brak również materiału z warstw mechanicznych.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Poznańskim Towarzystwie Prehistorycznym.

Badania nie będą kontynuowane.

POZNAŃ – NOWE MIASTO, st. 284, gm. loco, woj. poznańskie, AZP 54-28/96

- osada kultury pucharów lejkowatych, fazy wióreckiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu oraz okresu halsztackiego
- osada kultury pomorskiej
- osada i cmentarzysko kultury przeworskiej z faz A₁-A₂ młodszego okresu przedrzymskiego oraz z okresu późnorzymskiego
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od 24 maja do 19 listopada przez Poznańskie Towarzystwo Prehistoryczne, działające w ramach Centrum Badań Archeologicznych Fundacji UAM. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pracami terenowymi kierował mgr Andrzej Krzyszowski (Muzeum Archeologiczne w Poznaniu). Pierwszy sezon badań.

Stanowisko odkryto w trakcie badań powierzchniowych w ramach AZP w 1987 r.. Badania wykopaliskowe podjęto w związku z planowaną budową odcinka autostrady A-2.